

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет

Центр заочної дистанційної та вечірньої форм навчання

Кафедра журналістики та філології

«До захисту допущено»

Завідувач кафедри

Володимир САДІВНИЧИЙ

_____ 2023 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття освітнього ступеня бакалавр

зі спеціальності 061 Журналістика

освітньо-професійної програми «Реклама і зв'язки з громадськістю»

на тему:

РЕФЛЕКСІЯ ВІЙНИ: АВТОРСЬКИЙ ФОТОПРОЄКТ

Reflection of war: author's photo project

Здобувачки групи: ЖТ-92 (рк)

Ткач Марії Валентинівни

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень.

Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Здобувачка групи ЖТ-92 (рк)

Марія ТКАЧ

Керівник

кандидат філолог. наук, ст. викладач кафедри
Олена БОНДАРЕНКО

Співкерівник

головний редактор, директор газети

«Путивльські відомості» КАУШАН Тетяна

Бібліографічний опис

Ткач М. В. Рефлексія війни: авторський фотопроєкт : робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавр ; спец. 061 – журналістика / наук. керівники О. Є. Бондаренко, Т. А. Каушан. Суми : Сумський державний університет, 2023.

У роботі розглядаються особливості створення творчого проєкту й на основі особистої історії переселенців, що втратили дім, відбувається рефлексія війни автора, глядача та головних героїв.

Ключові слова: творчий фотопроєкт, війна, переселенці, фотографія.

Дипломна робота має обсяг у 37 сторінок. Загальна кількість фотографій – 24.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ОБҐРУНТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ.....	6
РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ.....	12
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	17
II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ.....	19
ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	36

ВСТУП

У розпал війни та спустошення мистецьке самовираження може слугувати маяком надії, проливаючи світло на нерозказані історії та невисловлені емоції тих, хто постраждав. Авторський фотопроєкт "Рефлексія війни" поєднує переконливе поєднання чорно-білих портретів, зображень зруйнованого війною міста та гострих коментарів, створюючи розповідь, що спонукає до роздумів і заглиблення в глибоке значення людської стійкості, співчуття та жахливі наслідки війни. Водночас фотопроєкт розповідає історію про паралельну реальність, сповнену сумних та болючих спогадів, але разом із цим надії, загальнолюдських цінностей та любові до по-справжньому важливих речей. Знімки покликані відобразити суть людського досвіду серед хаосу війни – рефлексії подій сьогодення на сході України та історії вимушених переселенців Людмили та Романа.

Проєкт проливає світло на життя внутрішньо переміщених осіб (ВПО), які були змушені покинути свої домівки через Росію та війну, яку держава-терорист розпочала. Документуючи ці історії та візуально представляючи боротьбу за життя, робота надає платформу для того, щоб голоси цієї родини були почуті, їхній досвід був визнаний, фотодобірка покликана викликати емпатію та розуміння глядачів. Демонструючи облаштування нової домівки цієї родини та висвітлюючи їхню стійкість і силу, проєкт покликаний підкреслити важливість колективних дій та підтримки всього українського народу.

У проєкті наявні фотографії врятованих тварин – трьох котів. Вони є символом надії, стійкості та взаємозв'язку всіх форм життя, а також нагадують про руйнування Росією довкілля та екоциду української флори та фауни.

Актуальність. 24 лютого 2022 року держава-терорист Росія здійснила повномасштабне вторгнення на територію України. Російські військові руйнують міста, вчиняють жорстокі акти насильства, вбивають мирне населення та тварин, катують, гвалтують, а також незаконно вивозять тисячі дітей на територію іншої країни. Вони вчиняють геноцид українською нацією,

виправдовуючи це «звільненням та захистом територій», «боротьбою із Заходом та НАТО», «протистоянням нацистському режиму». Уночі 6 червня Росія вчинила найбільший акт екоциду за період повномасштабного вторгнення: підірвала Каховську гідроелектростанцію, спричинивши затоплення та руйнації небачених масштабів. Постраждали тисячі людей, загинуло 300 тварин, що знаходилися на території зоопарку «Казкова діброва» у Новій Каховці, свійські та домашні тварини Херсонщини.

Наразі **актуальність** фотопроєкту полягає в нагадуванні українцям про війну та створенні спеціальної атмосфери, яка допоможе глядачам зануритися у роздуми та викликати необхідні емоції.

Мета проєкту - створення фотопроєкту «Вижити під час війни» задля документування й поширення інформації про наслідки вторгнення Росії на територію України. Крім цього, працюючи над фотопроєктом ми мали на меті створити такі фотографії, які стануть джерелом підтримки для людей, що втратили свої домівки через війну, та показати їм, що надія та майбутнє існує, і вони не залишені самі собі. Передати власне бачення війни та її наслідки, а також розкрити справжнє обличчя росіян, їх ницість та цинізм. Привернути увагу до важливості допомоги тваринам з постраждалих територій та турботи про них у такий важкий час. **Реалізація** поставленої мети передбачає виконання наступних **завдань**: **по-перше**, пошук героїв для фотопроєкту, проведення інтерв'ю/розмови з переселенцями та фотосесії; **по-друге**, аналіз відзнятого матеріалу, відбір найбільш виразних знімків; **по-третє**, пошук відповідних зображень для накладання на портрети, таких як: обстріли фосфорними бомбами, види зблизька та знімки з дронів зруйнованих районів Бахмуту. А також пошук коментарів «невинних» росіян та іноземців в соціальній мережі TikTok та месенджері Telegram; **по-четверте**, обробка всіх знімків у фоторедакторі Adobe Photoshop, включаючи процес накладання, корекцію кольору та світла, створення спеціального пресету з налаштуваннями для чорно-білих та кольорових знімків, вирізання об'єктів, вибір режиму накладання.

РОЗДІЛ 1

ОБГРУНТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

Фотографія, безсумнівно, – це один із видів сучасного мистецтва. Вона магічно зафіксує миттєвість, яка триває всього лише протягом секунди, але залишає незабутні враження. Це мистецтво, яке дозволяє передати широкий спектр емоцій. Використовуючи розуміння та володіння необхідними інструментами, такими як композиція, перспектива, правило третин, світло, поза людини, її емоції, фокус та кольори, я продовжую розвиватися у сфері фотографії з 2015 року. Мої персональні виставки в місті Суми відображають мою спеціалізацію в галузі вуличної фотографії, портретної зйомки, натюрмортів та репортажної фотографії.

Фотографія – це можливість передати те, що бачиш і відчуваєш. Вона відкриває шлях до трансляції наших цінностей, переживань та думок іншим людям та, взагалі, світові. Вона здатна змінювати ставлення до речей, переконувати й хвилювати.

Візуальний тип сприйняття інформації є найпоширенішим серед людей, охоплюючи близько 80-85% населення. Це означає, що більшість людей найкраще сприймають і розуміють інформацію через зорові образи.

Зважаючи на цей факт, було прийнято рішення зробити авторський проєкт у формі фотографій.

Фотографії є потужним інструментом для передачі повідомлень, емоцій та створення зв'язку з глядачем. Візуальне мистецтво викликає різні відчуття й асоціації, а також стимулює уяву та креативність глядача. Фотографії можуть передати повідомлення без вживання слів, та саме це робить їх потужним засобом комунікації.

Існують три основних типи сприйняття інформації: візуальний, аудіальний та кінестетичний. Візуальний тип сприйняття є першим і найпоширенішим серед населення планети, охоплюючи близько 80-85% людей. Люди цього типу сприймають інформацію переважно через зір, і навіть

у мові вони використовують багато візуальних образів. Вони мислять у формі зображень, сприймають інформацію у формі зображень та здебільшого передають її так само.

Другим типом сприйняття є аудіальний тип, який становить близько 10-12% населення світу. Люди цього типу сприймають інформацію переважно через слух. Третій тип, кінестетичний, є рідкіснішим і охоплює від 3% до 5-8% населення. У таких людей розвинені смак, дотик, відчуття болю, тепла, вібрацій. Існує також четвертий тип, дідітал, який є дуже рідкісним і становить в середньому 1-2% населення. Люди цього типу сприймають значення через цифрові вирази, пропорції, знаки та символи. Вони мають сильну логіку та одночасно інтуїтивне розуміння в ухваленні рішень та сприйнятті інформації

Фотопроект "Рефлексія війни» – про стійкість людського духу в умовах повномасштабної війни, про втрату дому, про злочини та цинізм росіян. Проект звертається до проблеми вимушеного переселення у невідоме місто та розкриває справжні цінності, любов і турботу про тварин, включаючи трьох котів, яких вдалося врятувати з міста Бахмут.

У першому блоці своїх робіт я використовую техніку "накладання", де портрети людей, зняті мною, переплітаються зі зображеннями зруйнованого міста, написами на стінах та іншими впізнаваними образами, які глибоко вражають серце.

Перший блок фотопроекту «Рефлексія війни» містить переважну більшість чорно-білих знімків. Як стверджує Баб'як В.С. у своїй роботі «Психологічні особливості сприйняття чорно-білої фотографії»: «Наявність кольору в портреті супроводжується практично повною відкритістю сюжету. А тут робиться акцент на емоційне сприйняття. У даному випадку аналіз фотографії допомагає розвивати людську уяву» [2].

Не відволікаючи увагу на колір, чорно-білі світлини підкреслюють візуальні елементи форми, обриси, текстуру та композицію. Вони заохочують

глядачів звертати увагу на лінії, візерунки та контраст у зображенні, сприяючи більш сфокусованому та споглядальному сприйняттю.

Чорний колір часто асоціюється з невідомими, прихованими або загадковими аспектами життя. Він може викликати відчуття секретності, страху або невпевненості.

У багатьох культурах чорний колір традиційно асоціюється з трауром і скорботою. Він може передавати смуток, втрату або процес жалоби.

Чорно-білі зображення, захоплюючи сутність предмета, миттєвості чи сцени, забезпечують атмосферу для відтворення уяви, надаючи простір для творчості без прив'язки до кольорових відтінків. Їх естетика викликає глибоку емоційну відповідь у спостерігача, спонукаючи його зосередитися на змісті зображення, а не на колірних деталях.

У другому блоку проекту демонструються важливі речі, які пройшли великий шлях від сходу до заходу України, а також їхня нематеріальна цінність. Від браслетів-оберегів та евакуйованих домашніх тварин до облаштування нового житла знайденими іграшками, живими квітами та українськими традиційними прикрасами.

«Рефлексія війни» просуває спроби розуміння важливих проблем, пов'язаних з війною, переселенцями, втратою домівки, екологічною катастрофою та людською природою. Він відкриває простір для дискусій про наслідки російської агресії та важливість підтримки тих, хто постраждав від війни. Крім того, проект впливає на глядачів, примушуючи їх задуматись про трагедію війни та потребу в солідарності та підтримці жертв.

Фотопроект є пошуком нових форм візуального вираження та розширення меж фотографії як засобу комунікації. Він пропонує альтернативний погляд на війну та переселенців, збагачуючи культурний дискурс та сприяючи емпатії та розумінню.

Аналіз матеріалів/ акцій/заходів (прямих та непрямих конкурентів).
Здобуваючи ідеї та натхнення для цього фотопроекту я відвідувала різні

виставки в Сумах та у Львові, що були поєднані ідеєю трансляції власного бачення війни.

Виставка фотографій «Небесного фотографа» присвячена війні та створена на основі робіт загиблого солдата Максима Бурди. Фотовиставка вражає своєю потужною військовою фотографією, на якій зображено життя в окопах, буденність і радість, а також біль і втрати. Максим Бурда, який загинув 26 січня 2023 року під час виконання свого бойового завдання, завжди мріяв про те, щоб поділитися своїми роботами з глядачами [3].

Його рідні та близькі втілили його бажання та створили цю виставку, яка насичена багатим вмістом – понад 200 фотографій, що передають справжню сутність війни. Ці знімки відкривають зовсім іншу реальність, і після огляду виставки в глядача виникають глибокі роздуми про важливість речей у житті, про значення перемоги та про способи підтримки наших військових. Ця виставка надихає на дії, на зусилля наблизити кінець війни та підтримати тих, хто захищає нашу країну.

Живучи мирним життям ми не розуміємо, як там на фронті, що відчувають люди, хоча у нас схожі цінності та причини боротися. Так само як і ми не розуміємо переселенців, що були змушені покинути свої домівки та вирушити в невідомість.

Конгрес-центрі СумДУ рік тому знаходилася фотовиставка «Війна студентським об'єктивом». На цій фотовиставці студенти презентували свої фотографії, які увіковічують важкі та тривожні реалії війни. Знімки розповідають про повсякденне життя мешканців у таких небезпечних умовах, про перебування в укриттях, евакуацію людей, а також показують пошкоджені будівлі та захоплену ворожу техніку. Водночас на фотографіях присутні моменти, сповнені оптимізму та віри в життя – квітуча природа, грайливі тварини. Хоча світлини різні за своїм змістом, вони всі об'єднані спільними мотивами, які стверджують життя і надію на швидке і неодмінне звільнення української землі. Ця фотовиставка

викликає глибокі почуття та заохочує глядачів роздумувати над цінністю миру та зусиллями, спрямованими на відновлення нормального життя в умовах війни [4].

Фотовиставка «Жити далі». Протягом чотирьох місяців Сумське інтернет-видання «Трибуна.Суми» систематично реєструвало пошкодження, завдані медичним закладам Сумської області з боку Росії, та підготувало виставку фотографій, що ілюструють цю шкоду. Кожне фото, розміщене на виставці, не має безпосередніх підписів, але супроводжується QR-кодами. За допомогою цих кодів відкривається важлива історія, що стоїть за кожним знімком - журналістський матеріал, присвячений конкретному місцю. Ця фотовиставка викликає сумне, важке та болюче враження. Вона звертається до глибини людської психіки, нагадуючи, наскільки трагічною є війна. Суми - мій дім. Фотографії, які були представлені на виставці під час «Ночі музеїв», викликали глибокі емоції у сотень людей, які були присутні в цей день, і я одна із них [5].

Фотопроект «Вижили під час війни» відрізняється використанням цілеспрямованого підходу до вибору героїв та їх подальшого представлення на фотознімках. Для досягнення цієї мети я спілкувалася значний час з кожним героєм, з метою глибокого розуміння їхніх історій та емоцій. Це дозволило точно передати їхній дух через фотографії. Новизною проекту є застосування техніки накладання фотографій (фотомонтажу), а також включення коментарів росіян на деяких знімках. Цей підхід дозволяє створити контраст і привернути увагу до протилежностей у сприйнятті подій і поглядів на війну в Україні.

Обґрунтування методики. У першому блоку моєї роботи була використана техніка накладання або фотомонтажу. Цей підхід дозволяє поєднувати скріншоти з коментарями, знімки зруйнованого міста Бахмуту та портрети переселенців з врятованими тваринами, які народилися та жили там до війни. Така комбінація допомагає створити візуальну структуру, яка передає глибину та складність досвіду певної групи людей. Шарування зображень

руйнувань міста та портретів викликає емоційну напруженість, підкреслюючи важливість теми втрати домівки та переосмислення ідентичності.

Фотомонтаж - процес та результат створення складеного фотозображення шляхом розрізання та суміщення елементів різних світлин. Зведену картинку раніше повторно фотографували для того, щоб остаточне зображення виглядало безшовним. Сьогодні фотомонтаж здійснюється за допомогою растрового або векторного графічного редактора та іншого програмного забезпечення для редагування зображень. Фотомонтаж, або колаж, як його ще називають, застосовується у медіа-мистецтві, а також при виготовленні плакатів, реклами, політичних карикатур тощо.

Всі роботи були зроблені в графічному редакторі Photoshop.

СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ

Авторська ідея. Фотопроект створювався з метою занурити людей в рефлексію війни, донести глядачу всю тривожність, лють, страх, розбитість, надію людей, які пройшли через неймовірно важкі події. Через повномасштабне вторгнення тисячі людей втратили домівки і були змушені переїхати в інші міста, у невідомість. Збираючись, брали найцінніше. Для героїв мого проекту найціннішим виявилось життя домашніх тварин.

У Львові, в домі, де люди з різних областей України знімали собі кімнати, ми познайомилися з Людмилою, Романом та їх трьома котами. Родина розповідала про своє життя у Бахмуті, про страх, розпач і сум, коли бачать новини про обстріли фосфорними бомбами. Бахмут обстрілювали ще 2014 року, головна героїня мого проекту навіть отримала поранення, як і її кіт.

На початку повномасштабного вторгнення вражало з яким цинізмом росіяни ставляться до того, що вони знищують іншу державу, що вмирає мирне населення, тварини. В цьому можна і зараз переконатися в коментарях в Тіктоці (під будь-яким відео, пов'язаними з трагедіями в Україні) та Телеграмі (на каналах російських пропагандистів та й лібералів),

Для першого блоку фотографій було прийнято рішення зробити всі знімки чорно-білими. Задля створення та занурення глядача у стан розпачу, неспокою, злості, суму, фатальності, пошуку справедливості. Для глибшого ефекту поєднала портрети переселенців зі знімками руйнованого Бахмуту. Також є дві особливі роботи із написами зі стін на вулицях Бахмуту: "Бахмут любе Україну" та "Бахмут це Україна". Вони були створені задля нагадування людям, що Донбас абсолютно такий же важливий та такий же свідомий, проукраїнський, як і інші території. Він обов'язково буде звільнений та знову відбудований, наповнений життям.

Другий блок фотографій протилежний до першого, він демонструє життя. Зробивши крок у невідомість, Людмила з Романом евакуювалися у

Львів. Вони знімають тут кімнату і живуть в ній з трьома котами, яких безмежно люблять: Лізою, Пушею та Дашею.

Бахмут – це Україна. Головні герої проєкту хоч і розмовляють російською мовою, але дуже стараються вчити українську. Навіть облаштували куточок в домі, де стоїть портрет Тараса Шевченка, дідух та вишивані рушники. На вікні стоїть прапор України з Бахмуту та червоні маки. Вивезти вдалося небагато: браслет, який власниця вважає оберегом, іграшку собачку, якого ласкаво називає "Дружок", пластикову іконку, хрестик.

Життя цих людей розділилося на два світи: в одному вони садять квіти, вирощують овочі, прикрашають клумбу пластиковими динозаврами та хатинкою, в іншому – дому більше немає, і Бахмут тепер лише позначка на мапі та спогади. Людмила в особистій розмові ділилася: "Бахмут – місто смерті. Там нічого не залишилося. У мене більше немає дому".

Українці мають національно свідомими, і всіма можливими шляхами наближати перемогу України, відмежовуючись від російського культурного простору та ментальності (долати комплекс меншовартості).

Одним із центральних образів цього проєкту є коти. Дуже важливо проявляти любов та турботу про тварин у такий важкий час. На нас всіх лежить відповідальність за тих, кого ми приручили, та за слабших істот, яким лише ми можемо допомогти.

Інформаційний привід. В умовах війни мистецькі зусилля можуть слугувати потужним інструментом для передачі реалій, наслідків та людського досвіду. В основі війни лежить людський досвід - зруйновані життя, боротьба та проявлена сила. Фотопроект «Рефлексія війни» дає змогу глядачам міські пейзажі та розповіді показується глибокий вплив війни на життя цивільного населення України, підкреслюється їхня стійкість, надії та мрії серед потрясінь.

Вторгнення Росії в Україну супроводжувалося різними наративами та дезінформаційними кампаніями. «Рефлексія війни» стає інструментом, який

кидає виклик цим хибним уявленням і пропонує альтернативну перспективу, засновану на життєвому досвіді. Представляючи автентичні та потужні візуальні матеріали, фотопроект протистоїть наративам, які намагаються спотворити реальність війни, і сприяти більш точному розумінню її наслідків.

Фотографії сприяють виникненню глибокого емоційного зв'язку із головними героями проекту і заохочують їх до солідарності з усіма, хто постраждав від війни.

У розпал російського вторгнення в Україну фотопроект слугує гострим і актуальним свідченням сили візуального сторітелінгу. Посилюючи людський досвід, підвищуючи міжнародну обізнаність, кидаючи виклик хибним уявленням, сприяючи емпатії та солідарності, він стає каталізатором змін.

Цільова аудиторія. Фотопроект "Рефлексія війни" може бути розрахований на різні цільові аудиторії, кожна з яких має свої унікальні погляди та потенційну зацікавленість у темі. Проект може зацікавити широку аудиторію, включаючи людей, які цікавляться фотографією, мистецтвом та соціальними питаннями. Потужні візуальні образи та теми, що спонукають до роздумів, можуть знайти відгук у глядачів, які прагнуть розширити своє розуміння проблем людей, що через війну втратили дім.

Художні та естетичні якості проекту можуть привабити людей, які цікавляться фотографією, візуальним сторітелінгом та художнім самовираженням. Поєднання портретів, пейзажів зруйнованого міста Бахмут та коментарів окупантів створює сильний та емоційно виразний образ.

Зважаючи на те, що проект зосереджений на російському вторгненні в Україну, він може зацікавити осіб, які займаються міжнародною політикою, дипломатією чи активізмом. Акцент проекту на наслідках війни, досвіді постраждалих і важливості міжнародної допомоги може знайти відгук у тих, хто прагне відстоювати справедливість або здійснювати політичні зміни.

Важливо зазначити, що цільову аудиторію можна уточнювати залежно від конкретних цілей проекту та каналів, через які він просувається, як-от

художні виставки, онлайн-платформи чи співпраця з відповідними організаціями.

Характеристика джерел фактів та інформації. В рамках дипломної роботи було проведено дослідження новин про Бахмут з моменту його захоплення російськими військами і до цього часу. За допомогою методу створення скріншотів заголовків, було візуалізовано цю інформацію, накладаючи її на зображення зруйнованого міста та портретів бахмутян. Такий підхід дозволив детальніше розкрити тему дослідження та надати візуальний контекст подій, що відбулися у Бахмуті після окупації.

Джерела та дати новин на скріншотах у порядку розміщення їх на фото в розділі «Інформаційний продукт»:

Окупанти обстріляли Бахмут фосфорними бомбами» - hromadske.ua (6 травня 2023) [7]

«Нічого цілого не залишилося: у ЗСУ показали, який вигляд має поїздка розбитим Бахмутом» - focus.ua (1 квітня 2023) [8]

Скільки бахмутян померло від рук росіян?» - bahmut.in.ua (13 березня

Бахмут знищено повністю: у мережі показали місто з висоти пташиного польоту» - apostrophe.ua (23 травня 2023) [10]

«Місто вогню і смерті: як піхотинці боронять від рашистів український Бахмут – спецрепортаж» - 5.ua (13 грудня 2022) [11]

Прогнозовані результати втілення/ сфери застосування. Фотографії, створені для проєкту «Рефлексія війни», мають потенціал для подальшого розміщення в соціальних мережах з метою створення публікацій, пов'язаних з війною задля привернення уваги українського суспільства та міжнародної спільноти.

Крім того, я розглядаю можливість організації фотовиставки у містах Суми чи Львів, використовуючи галереї, арт-простори або виставкові центри.

Додатково, планується виготовлення та розміщення плакатів розміром А2 на вулицях міста.

Це створить можливість для людей побачити фотографії у повсякденному середовищі та зміцнити свідомість про трагедію війни.

Використання цих медійних форматів допоможе досягти широкого загалу та залучити увагу громадськості до проблем, пов'язаних з війною, як на внутрішньому, так і на міжнародному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.

ондаренко Олена. Права людини та мас-медіа в Україні: збірник конспектів лекцій. Київ: Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2021. 354 с. С. 30–36.

аб'як В.С. «Психологічні особливості сприйняття чорно-білої ф

Небесний фотограф": у Львові відкрили виставку робіт загиблого 25-

р

іСумах презентували 170 фотографій на виставці "Війна студентським об'єктивом". Суспільне новини. URL:

р

а

ф музеїв - 2023 у Сумах: понад 40 мистецьких проєктів у один день

(програма) | Данкор онлайн | Сумской информационный портал: все

новости Сумщины. Данкор онлайн | Сумской информационный

Портал: все новости Сумщины. URL:

і

фтомонтаж – Вікіпедія. Вікіпедія. URL:

<https://uk.wikipedia.org/wiki/Фотомонтаж>

жупанти обстріляли Бахмут фосфорними бомбами – ССО. Громадське

релебачення - Останні новини дня, всі надзвичайні новини в Україні.

М

ФКУС Р. Нічого цілого не залишилося: у ЗСУ показали, який вигляд

має поїздка розбитим Бахмутом (відео). ФОКУС. URL:

и

ільки бахмутян померло від рук росіян?. bahmut.in.ua. URL:

м

р

ахмут знищено повністю: у мережі показали мертве місто з висоти

Б

у

р

пташиного

польоту.

Апостроф.

URL:

істо вогню і смерті: як піхотинці боронять від рашистів український

Б

а

х

м

у

т

–

с

п

е

ц

р

е

п

о

р

т

а

ж

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

БЛОК 1

Рисунок 2.1

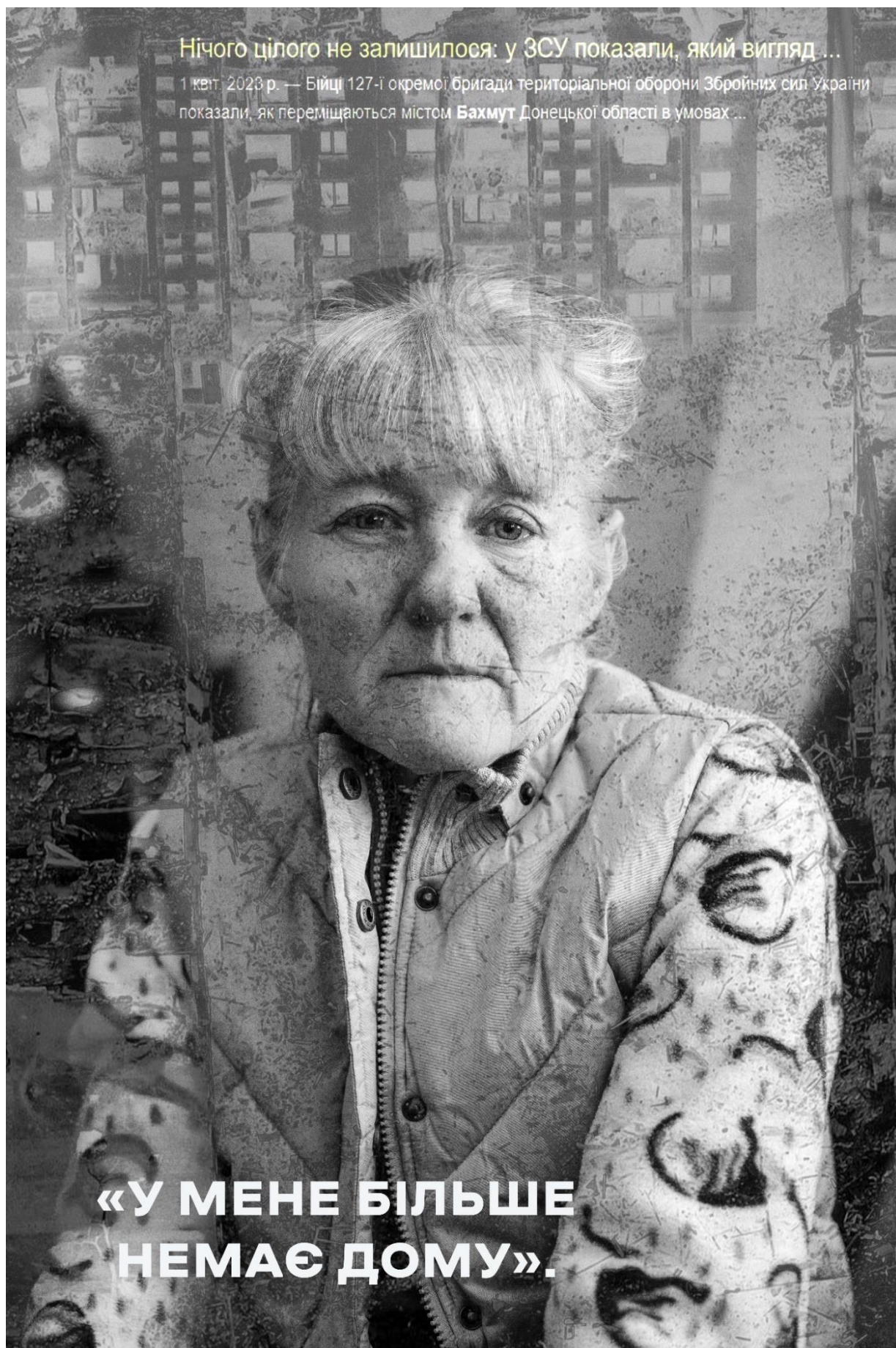
Рисунок 2.2

Рисунок 2.3

Нічого цілого не залишилося: у ЗСУ показали, який вигляд ...

1 квіт. 2023 р. — Бійці 127-ї окремої бригади територіальної оборони Збройних сил України показали, як переміщуються містом Бахмут Донецької області в умовах ...

**«У МЕНЕ БІЛЬШЕ
НЕМАЄ ДОМУ».**

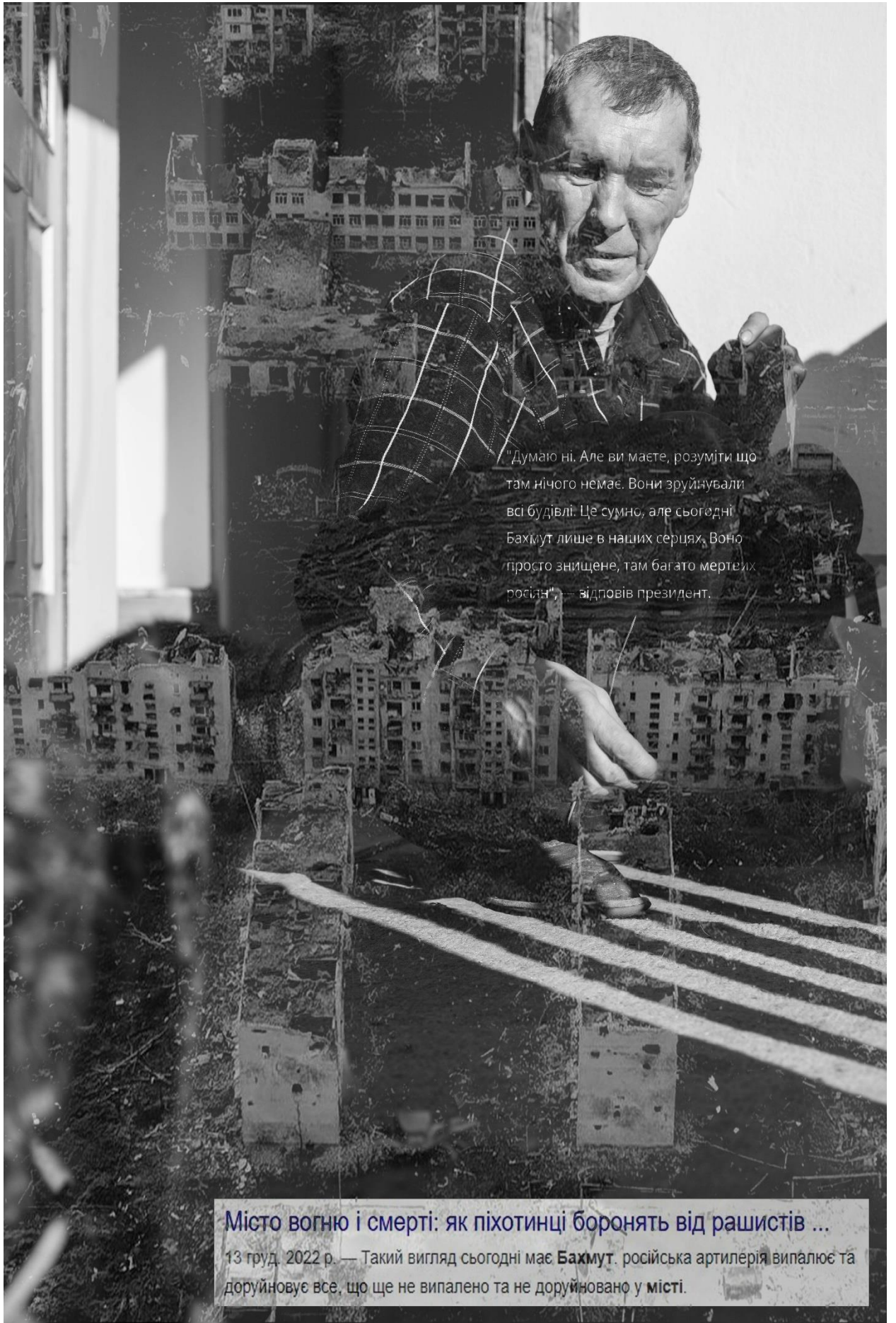
Рисунок 2.4

Рисунок 2.5

Рисунок 2.6

"Думаю ні. Але ви маєте, розуміти що там нічого немає. Вони зруйнували всі будівлі. Це сумно, але сьогодні Бахмут лише в наших серцях. Воно просто знищене, там багато мертвих росіян", — відповів президент.

Місто вогню і смерті: як піхотинці боронять від рашистів ...
13 груд. 2022 р. — Такий вигляд сьогодні має **Бахмут**. російська артилерія випалює та доруйновує все, що ще не випалено та не доруйновано у місті.

Рисунок 2.7

Рисунок 2.8

Рисунок 2.9

Рисунок 2.10

Рисунок 2.11

Рисунок 2.12

БЛОК 2

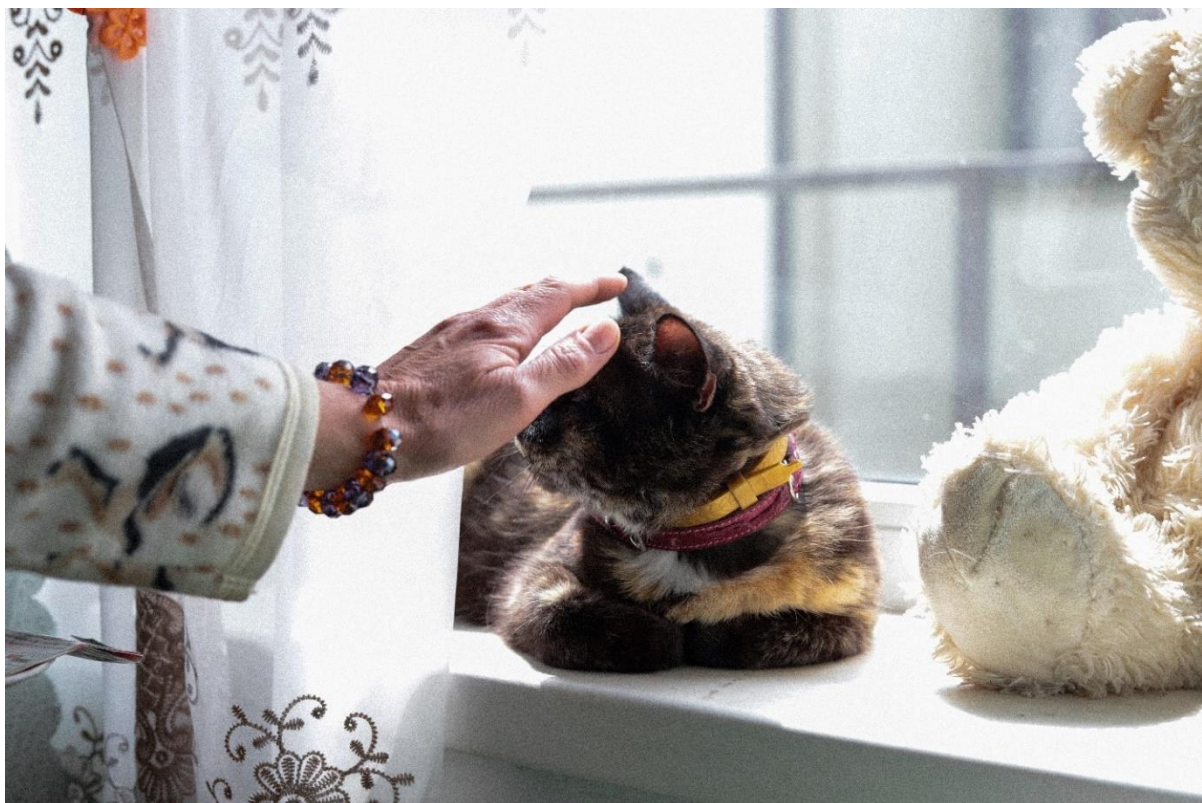

Рисунок 2.13

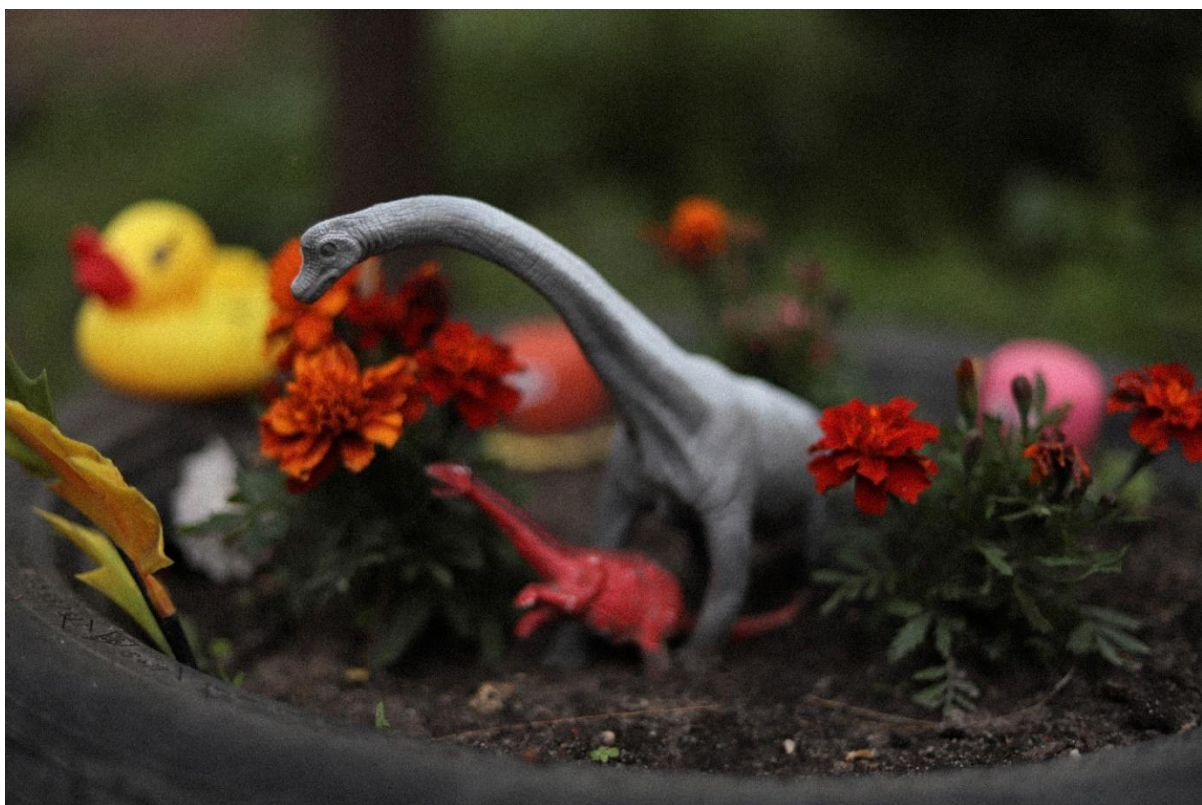

Рисунок 2.14

Рисунок 2.15

Рисунок 2.16

Рисунок 2.17

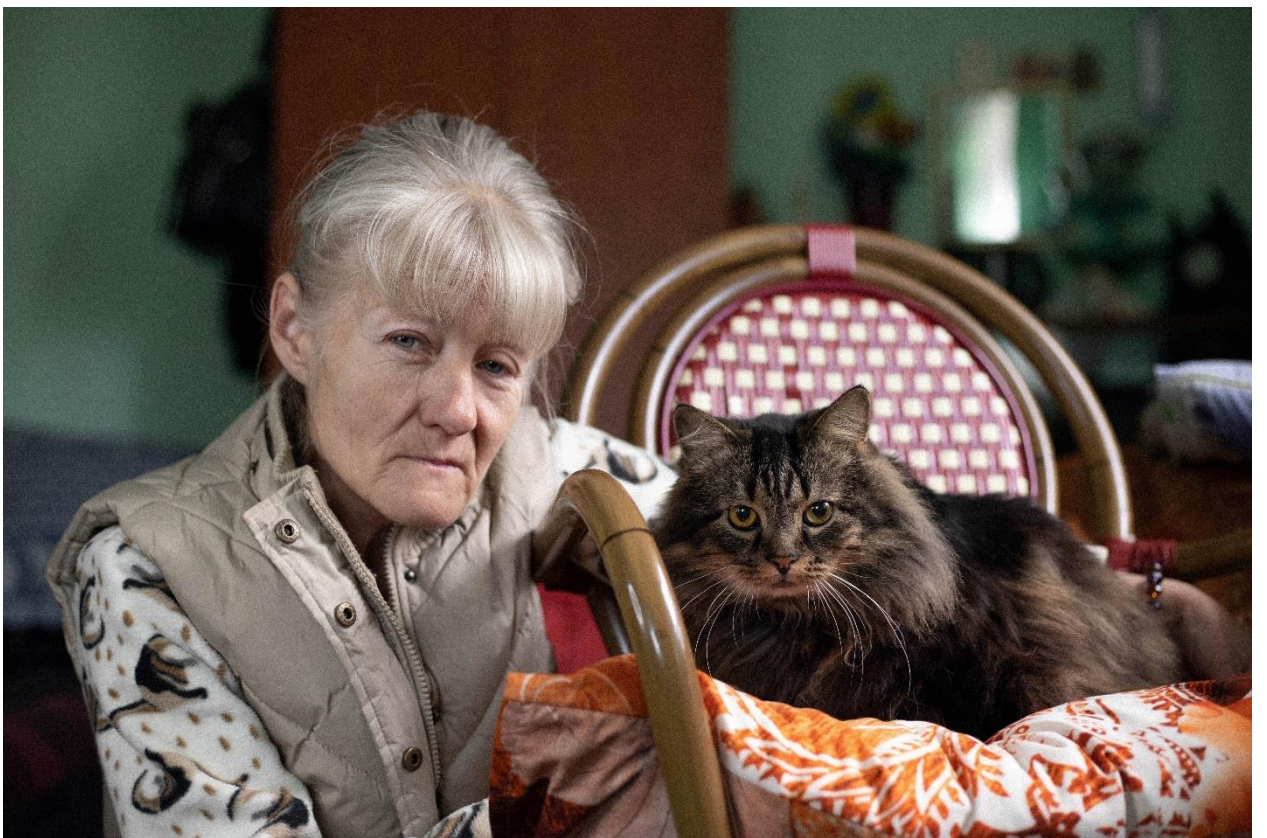

Рисунок 2.18

Рисунок 2.19

Рисунок 2.20

Рисунок 2.21

Молитва
намірення Ап. Молитви
СВЯТОГО
Божественне Серце Ісуса!
Жертвую Тобі через Непорочне
Серце Пречистої Діви всі свої мо-
литви, праці й терпіння сьогод-
нішнього дня, щоби винагороди-
ти за наші гріхи. Лучу їх з тим на-
міренням, з яким Ти жертвував-
ся за нас на хресті та й щодня жер-
туєш себе на престолах усього
світу. Жертвую ж за святу Като-
лицьку Церкву, за Святого
Отця НН., за навернення грішні-
ків і за (місячне) *намірення*
Ап. Мал. Також бажаю доступи-
ти всі ці відпущи, що їх сьогодні
доступити можна. Амінь.

Розважачи це таїнство, відмо-
вля: 1 Отче наш, 10 Богородице Діво,
Слава Отцю.

Овоц таїнства: любоб ближніх,
Бережися ненависті та гніву!

Рисунок 2.22

Рисунок 2.23

Рисунок 2.24

ВИСНОВКИ

Фотопроект був створений з метою пролиття світла на нерозказані історії та невисловлені емоції тих, хто постраждав від війни та злочинів росіян. Через поєднання чорно-білих портретів, зображень зруйнованого війною міста та гострих коментарів, цей фотопроект розкрив історію, що спонукає до роздумів про жахливі наслідки війни та заглиблення в глибоке значення людської стійкості, а кольорові знімки з другого блоку дають надію на майбутнє та змогу поглянути з іншого боку на загальнолюдські цінності.

Фотопроект розкрив суть людського досвіду серед хаосу війни, зосереджуючись на рефлексії автора сьогоденних подій на сході України та історії вимушених переселенців Людмили та Романа. Він привернув увагу до життя внутрішньо переміщених осіб, які були змушені покинути свої домівки через повномасштабне вторгнення Росії. Надав їм місце, де їхні голоси були почуті, а їхній досвід визнаний, посприяв емпатії та розумінню серед глядачів. Проект також наголосив на важливості колективних дій та підтримці всього українського народу.

Через розкриття процесу облаштування нової домівки цієї родини було розкрито силу духу та стійкості українців на прикладі обраної родини.

Присутність фотографій врятованих тварин у фотопроекті символізувало надію, стійкість та взаємозв'язок всіх форм життя. Ці знімки нагадали людям про руйнування довкілля та екоцид, що відбуваються в результаті війни.

У процесі реалізації проекту було проведено інтерв'ю та фотосесія переселенців з Бахмуту (Людмили та Романа), аналіз відзнятого матеріалу, відбір найбільш виразних знімків, пошук відповідних зображень для накладання на портрети, таких як обстріли фосфорними бомбами, види зблизька та знімки з дронів зруйнованих районів.

Також проводиться пошук коментарів "невинних" росіян у соціальній мережі TikTok та месенджері Telegram. Крізь їх призму фотопроект розкрив

справжню сутність російського насильства та цинізму, спонукаючи до роздумів про наслідки війни. Паралельно із цим було проведено дослідження-пошук новинних заголовків про руйнування міста, кількість загиблих.

Після збору всього матеріалу, фотографії оброблялися у фоторедакторі Adobe Photoshop. Цей процес містив: накладання зображень, корекцію кольору та світла, створення спеціального пресету з налаштуваннями для чорно-білих та кольорових знімків, вирізання об'єктів, пошук найкращого композиційного оформлення. Особлива увага приділялася збереженню емоційної атмосфери, яка б відобразила жахливі наслідки війни, переживання, страх, розпач і одночасно надію та волю до життя.

Кінцевий результат – серія фотографій, що складається з двох блоків, всього 24 світлини.

Фотографії стали своєрідним документуванням часу, а їхня сила полягає в тому, що вони можуть спонукати до дій, активізувати дискусії та викликати зміни. Фотопроект "Рефлексія війни" нагадав глядачам про реальність війни та її наслідки, показав злочини, які були скоєні росіянами. Він виступив засобом протистояння російській пропаганді та маніпуляціям, розкрив справжнє обличчя агресора. Окрім того, фотопроект наголосив на важливості допомоги тваринам, які постраждали від війни.

Він нагадав про екоцид та руйнування природи, що супроводжує війну, і поставив на обговорення турботу про тварин та довкілля в цей складний час.

У підсумку, фотопроект "Рефлексія війни" є важливим засобом вираження мистецької самовиразності та передачі історій, які заслуговують на увагу та визнання. Він проливає світло на темну реальність війни, стимулює роздуми і допомагає зберегти пам'ять про тих, хто постраждав.